

“Komplexe“

Albanische Übersetzung

Guri i ndërtimit Frymor Nr. 66

„Komplekset“

„Nëse dikush mendon se di (njeh) diçka, ai ende nuk ka njohur asgjë ashtu si duhet njohur. Por nëse dikush e do Perëndinë, ai është i njohur prej Tij” (1. Korintasve 8,2-3).

Le të dëgjojmë se çfarë tha për këtë profeti i Perëndisë Vëlla Branham: Njerëzit vazhdojnë të arsimohen gjithnjë e më shumë, derisa janë edukuar larg njëri-tjetrit. Ata krijojnë komplekse, saqë ti mendon se je pak më i madh se dikush tjetër, pak më i mirë se dikush tjetër ose se di pak më shumë se dikush tjetër (Romakëve 12,16). Përmes Gjakut të Jezui Krishtit nuk merr kompleks, por merr dashuri. Ti merr dashuri, jo kompleks. Ti thjesht e vendos krahun tënd rreth kujtdo dhe aty është një themel dashurie përmes Gjakut (Romakëve 5,5-9; 1. Gjonit 1,7-10). Gjaku pastron. [1]

Ekziston edhe një derë tjetër e vogël e quajtur krenari. Oh, çfarë djajsh të tmerrshëm, të vegjël e të zinj varen në atë zemër krenare, saqë njeriu mendon se është më i mirë se dikush tjetër (1. Korintasve 8,1-3). „Ah, atje unë nuk do t’i dërgoj fëmijët e mi. Ata as nuk vishen si duhet. Njerëzit që shkojnë atje nuk janë të klasës sime.” Nëse Krishti, Zoti, është në zemrën tënde, ne të gjithë jemi në një klasë, sepse me anë të një Fryme ne të gjithë jemi pagëzuar në një Trup (1. Korintasve 12,13).

Krenari! Njeriu ndien pikërisht një kompleks të vogël që e ka. Oh, ti nuk dëshiron që Jezusi ta prekë atë, sepse kjo do ta ulte pozitën tënde shoqërore në bashkësi. Unë do të preferoja që pozita ime shoqërore në bashkësi të ulej sesa emri im të fshihej nga Libri i Jetës së Qengjit. Por ata nuk duan ta lënë Atë të hyjë. Kjo krenari e vogël e mban Atë jashtë. [2]

Është atëherë kur ne ndiejmë se jemi dikushi, pikërisht atëherë kur nuk jemi asgjë (Mateu 19,1-10). [3]

Miq të mit kishin binjakë dhe edhe një vajzë tjetër, pra tre fëmijë. Dhe binjaket ishin të krishtera të qëndrueshme. Por njëra nga vajzat e vogla, kur ishte në shkollë, fitoi një kompleks. Vajzat e tjera i thoshin: „Ah, pse nuk pi duhan edhe ti si ne? A mendon vallë se je më e mirë se ne? Pse nuk vjen edhe ti në vallëzim?”

Tani, të dyja vajzat nuk shkonin as në vallëzim dhe as nuk pinin duhan ose alkool. Dhe të tjerat talleshin me to. Vajza më e shëndoshë në besim tha: „Ah, lëri të hidhen në lumë. Unë i shërbej Krishtit. Ato nuk duan, prandaj lëri të bëjnë si të duan.”

Por tjetra, ajo filloi të mendojë: „Oh, ndoshta mund të bëj diçka.” (2. Timoteut 2,7-8; 2. Korintasve 10,3-5). Dhe ajo ndërtoi një kompleks dhe u bë nervoze, derisa humbi kontrollin mendor. Ata duhej ta mbanin për dy vjet në një institucion dhe atje u përpoqën ta trajtonin dhe t'i jepnin lloj-lloj gjërash dhe terapish. Por kjo nuk funksionoi siç duhet.

Pastaj e vizitova në institucion dhe bisedova me të. Oh, por hiri i Perëndisë... Pikërisht pas pak minutash Fryma e Shejt filloi të lëvizte aty brenda. Ai tha: „Margaret, ti nuk më njeh mua, por gjatë gjithë jetës sate, që kur ishe mjaft e rritur për të ditur diçka rreth djemve, ti gjithmonë kishe dëshirën që të martoheshe me një predikues.” Dhe atëherë ajo filloi të buzëqeshë. Kjo e kishte prekur. Dhe unë pashë se Fryma e Shejt e kishte prekur atë pikë. Dhe pastaj thashë: „Kështu thotë ZOTI, kjo ka mbaruar.” [4]

Dikush pyeti: Unë jam i shpëtuar dhe i pagëzuar në Emrin e Jezu Krishtit, por si të largohem nga një frymë kokëfortë, prej së cilës me sa duket nuk mund të çlirohem?

Tani, vëllai ose motra ime e krishterë, kushdo që të jetë, shumë herë kur gjejmë njerëz me frymë kokëfortë, zakonisht është një kompleks që e shkakton këtë; ose e kanë trashëguar nga nëna, babai, xhaxhai, halla, gjyshja ose gjyshi, nga dikush. Dhe gjëja e parë, e dini, unë e ndjek përmes dallimit këtë frymë prapa dhe zbuloj se ka qenë një gjysh ose një gjyshe, ka qenë dikush atëherë, prej të cilit ti e ke trashëguar këtë nëpërmjet natyrës.

Kokëfortësia nuk është nga Perëndia. Dhe tani, e vetmja mënyrë si mund të çlirohesh prej saj, është që duhet të kesh besim për ta mposhtur atë. Kështu është nëse je i krishterë (Galatasve 2,19-20). Ti je bir ose bijë e Perëndisë, kushdo që të jesh, dhe kurrë nuk do të jesh në gjendje thjesht të qëndrosh dhe ta qortosh atë, ta dënosh dhe të luftosh kundër saj. Është si zbutja e një gjarpri me zile. Ai vetëm qëndron aty, gati të të kafshojë. Por nëse thjesht e injoron dhe largohesh prej tij, ai nuk mund të të dëmtojë.

Kështu, kur ndien se një frymë kokëfortë po vjen mbi ty, atëherë vendose atë çështje mbi altar dhe beso Perëndinë se ajo gjë është e vdekur dhe se nuk do ta kesh më kurrë. Ti do të vazhdosh përpara dhe nuk do t'i kushtosh më vëmendje, dhe ajo gjë do të të lërë. Kundërshtojini djallit dhe ai do të ikë prej jush (1. Pjetrit 5,6-9); kjo do të thotë: largohu shpejt prej saj! Pra kjo do të ishte këshilla ime se si mund të mposhtet. Ne e mposhtim djallin përmes besimit (1. Gjonit 5,4). Kështu ne e mposhtim çdo të keqe: përmes besimit. [5]

Shpeshherë ne hyjmë në tensione dhe zhgënjime të vogla, dhe e di që edhe ju po ashtu. Por mendoni pak, çfarë zhgënjimesh kam unë, kur nëna të sëmura thonë në telefon: „O Perëndi. Zot Jezus, unë lutem që Ti ta dërgosh atë këtu.” Dhe pastaj e mbyllin telefonin dhe menjëherë vjen një telefonatë tjetër dhe këtu...

...dhe këtu dhe këtu dhe nga kudo në botë. Ju e dini se si është. Dhe nuk është e lehtë kur dikush është në anën tjetër të linjës me një foshnjë të sëmurë, burrë të sëmurë ose grua që po vdes, të cilët të lutem që të shkosh. Tani mund ta imagjinoni.

Nuk është çudi që jam një neurotik. Mjafton që njeriu të bëhet i tillë. Por unë e kam bërë këtë një gjë, përndryshe do të kisha fituar një kompleks. Jam përpjekur të qëndroj i palëkundur duke i mbajtur sytë e mi të drejtuar nga Golgota dhe duke vazhduar përpara, pikërisht ashtu si Ai dëshiron që unë të jem (Psalmi 16,8-9). Dhe për gabimet e mia të shumta, unë lutem që Perëndia të më falë, nëse duhej të kisha shkuar diku dhe nuk e kam bërë. Unë jam vetëm një njeri dhe i nënshtruar gabimeve (Galatasve 6,1-3; 1. Gjonit 1,8-10). [6]

Ju e dini, zakonisht njerëzit ndërtojnë një lloj të tillë kompleks, e dini, kur ata vetëm dëgjojnë çfarëdo gjëje (2. Timoteut 2,23-26). [7]

Këtu kohët e fundit isha afër që të ndaloja së predikuari. Njerëzit nuk donin të më dëgjonin. Ata thjesht vazhdonin të bënin të njëjtat gjëra, dhe kështu humba kurajën. Unë ndërtova një kompleks. O Perëndi! [8]

I kam lënë të sëmurët të shtrirë. Doja që Zoti të më tregonte se ku duhet të shkoja dhe ku jo. Kjo ishte e gabuar. I ndërtova vetes një kompleks, sepse njerëzit nuk donin ta dëgjonin porositë time. Dhe Perëndia mos e dhëntë që tani ta krahasoj jetën time me Moisiun, por pikërisht kjo është ajo që bëri Moisiu. Njerëzit nuk donin ta dëgjonin kur ai erdhi për t'i çliruar (Eksodi 4,1-17; 2,11-15), prandaj ai thjesht i la dhe shkoi në shkretëtirë. Por Perëndia e ndryshoi atë. Dhe ai e kishte harruar prej kohësh popullin që vuante.

A do të më bënit një nder, vëllezër? Të luteni që Perëndia ta vendosë në zemrën time atë diçka, të cilën e kam humbur atje jashtë në këtë kompleks. Është kaq e lehtë të ndërtosh një kompleks.

Kohët e fundit pata një bisedë me vëllanë tim Way, i cili qëndron këtu përpara. Një njeri i mirë, por ai i kishte ndërtuar vetes një kompleks, një lloj tjetër kompleks, i cili kishte sjellë të njëjtin rezultat. Vëlla Way, kjo mund të ndodhë kaq lehtë. Ti thjesht merr një gjë të vogël në mendjen tënde dhe vazhdon të mendosh në atë mënyrë. Kthehu prapa dhe shqyrtoje me Shkrimin, dhe shiko nëse është e drejtë apo jo, dhe pastaj vazhdo prej aty. Po, mos e humbni kurrë ndjenjën për njerëzit! Shikoni, ju duhet të mbani mend se ata nuk janë bërë nga tallashi. Ata janë mish dhe gjak, njerëz me një shpirt. [9]

Sot në mëngjes, kur bëra rrëfimin tim se kisha një kompleks, iu referova Vëlla Way-it sikur edhe ai të kishte një kompleks, gjë që sigurisht është normale ndër të gjithë njerëzit, dhe pak kohë më vonë Vëlla Way u godit nga një atak në zemër dhe ra i vdekur në tokë. Dhe Perëndia...

...e thirri jetën e tij përsëri tek ai. Kështu e them këtë për lavdinë e Jezu Krishtit, i Cili është i njëjti Perëndi.

Sot në mëngjes kam predikuar shumë gjatë, duke e tejkaluar shumë kohën dhe jam i lodhur e i rraskapitur. Dhe mund të jenë dy gjëra: Ose ai është lodhur ose ka një kompleks, siç i thashë, jo për ta ngatërruar vëllanë tim, siç do të thoshim ne... Unë vetë kam pranuar se kam një kompleks. Mendoj se nëse do të pyesja këtu në këtë dëgjueshmëri: „Sa prej jush e dinë se kanë një kompleks?“, atëherë praktikisht të gjitha duart do të ngriheshin lart. [10]

Nëse doni të arrini diku me Perëndinë, atëherë mos lejoni kurrë që një frymë arrogante të vijë rreth jush. Mos lejoni që asnjë hidhërim të vijë mbi ju! Pavarësisht se çfarë bën dikush, nëse ata janë në gabim, mos ndërtoni kurrë një kompleks kundër atij personi. Qëndroni të dashur dhe të sjellshëm! Mbani mend, Perëndia ju deshi kur ishit në mëkat. Dhe nëse Fryma e Perëndisë është në ju, ju e doni edhe personin tjetër kur ai është në gabim (Mateu 5,43-48). Shikoni, lutuni për ta dhe duajeni njëri-tjetrin!

Mbi të gjitha, duajeni Perëndinë (Mateu 23,34-40) dhe duajeni njëri-tjetrin (Gjoni 13,34-35). Dhe jini të përlur para Perëndisë dhe mes njëri-tjetrit, dhe Perëndia do të na bekojë dhe ne mezi mund ta imagjinojmë se çfarë bën Ai atëherë (1. Pjetrit 5,5-7). Shumicën e herëve, kur një bashkësi fillon të bëhet më e madhe në numër, atëherë ata largohen nga ajo gjëja e vërtetë, nga gjëja e vërtetë. [11]

Një pyetje tjetër: „Nëse ndodh që djalli të vendosë mendime në mendjen tënde për diçka të caktuar, si mund të mposhtet kjo ose si mund të çlirohet njeriu prej saj?“

Merr pikërisht të kundërtën e saj. Nëse djalli të bën të mendosh se ti... Nëse e di se je një i krishterë, dhe ai përpiket të të bëjë të mendosh se nuk je një i krishterë, thjesht merr të kundërtën dhe thuaj: „Unë jam një i krishterë.“ Për aq kohë sa përvoja jote përputhet me Fjalën e Perëndisë, thuaj: „Unë jam një i krishterë.“ Me çdo gjë tjetër është po ashtu.

Perëndia të dhëntë që të mposhtësh, kushdo që të jesh. Mendimet e tua le të shkojnë drejt e në anën tjetër dhe thuaj: „Unë jam një i krishterë. Unë jam një besimtar. Satan, ti nuk ke asnjë pushtet mbi mua.“

Nëse një person e kupton se ka një kompleks inferioriteti ose çfarëdo lloj kompleksi, si mund ta mposhtë atë? Edhe nëse ka lindur nga fakti se ishte fëmijë i vetëm, në rininë e hershme?

Merr pikërisht të kundërtën! Nëse gjithmonë ke dashur ta imponosh vullnetin tënd, si ky djaloshi i vogël që gjithmonë dëshiron ta ketë sipas mënyrës së vet, atëherë kthehu menjëherë dhe bëj gjithçka për të ndjekur rrugën tjetër. Nëse je egoist dhe dëshiron t'i mbash të gjitha për vete, atëherë fillo të japësh atë që ke. Çfarëdo që të jetë, bëj pikërisht të kundërtën. Kjo është rruga për të mposhtur gjithçka; ky është ilaçi kundër saj. [12] Perëndia të bekoftë!